

АНАТОЛІЙ ЗВІРИК

СМІШНЕ і СУМНЕ

Народився в Скалополі,
працював до поту в полі,
жив із долею лихою,
а навчався під скалою.

Анатолій ЗВІРИК

СМІШНЕ і СУМНЕ

Гуморізки

Вінниця
ВНТУ
2012

УДК 82-1(477)
ББК 84(4УКР)-5
343

Видається в авторській редакції

Художник Л. Г. Хльосткіна

Звірик, Анатолій
343 СМІШНЕ І СУМНЕ. Гуморізки. — Вінниця :
ВНТУ, 2012. — 256 с.

ISBN 978-966-641-462-8

Смішне і сумне хапало мене. Біль пізнавав і в душі залишав. Часто серце боліло різко – тож для оборони придбав не одну гумову різку. Хоч нікого не вдарив, тільки відмахувався, боронячи душу, – знав, що справжнім українцем прожити мушу.

УДК 82-1(477)
ББК 84(4УКР)-5

ISBN 978-966-641-462-8 © А. Звірик, 2012

ПОЧУТТЯ ВИСОКОСТІ

ЕПОХА

«Продав»,
«купив» —
живу епохою,
де над людьми
панує глум.
Тож не співаю,
тільки охаю,
як голий
джунглівський
дикун.
Любов,
порядність
і поезія —
вже не коштують
ні гроша.
І я обрав собі
професію —
одну з престижних —
торгаша.
Не буду ж я
епосі ворогом—
на ринку,
як усі, стою...
За власне серце
взяв не дорого,
і вроздріб
душу продаю.

РОЗДУМИ СТАРОГО КАТА

— Слава Богу
(хоч не віруючий),
що живу я,
досі не вмер.
Іще кат,
щоправда,
не діючий,
одним словом —
пенсіонер.
Знає Вінниця
знак мій кодовий —
у дірках не одна
голова...
Орден Леніна —
це за подвиги —
мої груди
давно осява.

— А чи син мій
справжній мужчина?
Он на дачі
у темний куток
заховав
червону книжчину
так сказати,
комуніста квиток.
Ні, він діє

з умом,
по-сучасному,
і в політику
ловко зіграв:
забирає добро
від нещасних —
як і я,
молодим,
забирав.

— А чого це внук мій
по-львівському
язиком
починає болтати?
Забуває
мову катівську...
Фу, ти!
можна
інфаркт дістать.
Та ж розправився
з котенятами
(як відважно
душив руде!)...

Хай ростуть
отакі
катенятами,
підросте —
замість мене буде!

ГУЧНА БРЕХНЯ

Виступає щодня
із високих трибун,
як з високих дерев
соловейко...
«За народ я готовий, —
кричить балакун, —
свою голову
класти на рейки!»
Покладе!
Та їй-бо покладе!
В це народ
уже вірить охоче.
Покладе...
після того,
як поїзд пройде
мимо нього —
у даль прогуркоче.

ІУДИ

Всіх апостолів-учнів
на небо забрали,
туди кожен
безгрішний підлесник
поліз.

Вони Бога-творця
за генсека обрали
і створили там рай —
щось ніби комунізм.
Лиш Іуду Христос
увільнив од неба,
й не повішався він —
не повірю
в наївну брехню.

Залишивсь на землі,
бо таких було й треба:
наплодить чималу
іудячу сім'ю.

Розпалили вогонь
іудята прокляті,
хоч навколо панує
безпросвітна пільма.

Із людей шашлики
смажать в будні
та свята —

на землі
вже нічого,
крім пекла,
нема.
Бог давно постарів,
і осліп
і оглухнув.
І не баче із неба
ані крові,
ні сліз.
А пузаті святі
вже од ситості
пухнуть,
прославляють себе
і свій райкомунізм.

ОЛІГАРХИ

В них слова
замішані на фальші,
у зlobі
розтягнуті роти.
Животи набиті
м'ясним фаршем,
а на грудях
золоті хрести...
Богомілля...
Торжества...
Обіди...
І людей
приречений табун.
Наші олігархи —
людоїди
що по-вовчи
виють із трибун.

ДУМИ ТОРГАША

Смієтесь?
Смійтеся,
базікайте!
Хитріший я,
вам не рівня:
ви животієте
каліками —
огризки
нинішнього дня.
А я завжди
живу надією,
що відберу
в життя
своє.
Можливо,
ще візьму
«Бастілію» —
той магазин,
що в місті є.
Не вам,
мені
діла вирішувать,
зі всіх здираючи
навар.

І буду я
плювки підмішувать
у вами
куплений
товар.

НА КОНІ

...Богдане п'яний...
...Великий, славний!
та не дуже...

Тарас Шевченко

Гетьман Хмель
займав містечка,
ворогів
безстрашно бив.
Та тікав
з-під Берестечка
аж штанята загубив.
Гризли люд наш
злидні й воші,
гасли очі у журбі.
Гетьман же
за чиїсь гроші
будував палац собі.
Міг од пуза
сало жерти
і пиячити
всі дні.
Тож в Києві
після смерті
опинився
на коні.

ЗАРОЗУМІЛІСТЬ

Лізе в машину —
не влезить у дверці:
пузо корови,
ноги — дві дійки.
Вгледів двірничку:
калатає серце,
дуже божественне
личко в Надійки.
Спав із такими.
Звичайно, за гроші.
Ця ж не з «таких»,
живе на зарплату.
Ось вимітає
білу порошу,
і наче князівна —
краса, як на свята.
В нього ж у банку
уже мільйони.
Гордий, як півень.
Багатий,
щасливий.
Очі — тарелі,
обличчя червоне...
В дзеркальце глянув:
хіба не красивий?

СЛАВА

Щось
зі сцени
кралечка пищала,
мовби миша
посеред зими.
Сексом
 славу
собі здобувала —
в ліжках
із великими
людьми.
Умовляла
всіх чинів
натхненно —
справді в цім
артисткою була.
Врешті
 з ліжка
піднялась на сцену,
вище вже
піднятись не змогла.

ЗБИГОВИСЬКО

Встав ранесенько
Іван,
картоплі наївся.
І подався
на Майдан —
з Вищим Чином
стрівся.
Тут Іван
співать візьми
з якимось «гринджолом»
Всі чиновницькі куми
обступили колом.
Пісня лине
в цей момент —
як Майдан,
широка.
До Івана
Вищий Чин
робить
десять кроків.
Спів підтримав
на весь рот:
«Вкраїна
не вмерла!»

Піднімусь
за наш народ
увись —
на Говерлу!»
Загорлали і куми
басисто і тонко:
«За народ
готові й ми
скочить в ополонку!»

АВТОРИТЕТ

Прославляв
червоний прапор,
жовтосиній
тепер славить.
А як чорний
вчеплять раптом —
то і цей
тоді прославить.
Він такий
інтелігентний —
не відчув
 ні разу
зради.
Тож завжди
авторитетний
для новітніх
 чинів
влади.

ХУДОЖНІ ВИДАННЯ АНАТОЛІЯ ЗВІРИКА

Квіт папороті: Повість. — Київ: Радянський письменник, 1963.

Мені потрібна любов: Повісті, оповідання. — Одеса: Маяк, 1966.

Жити ціною життя: Повісті, оповідання. — Одеса: Маяк, 1967.

Народився красивим: Повість, оповідання. — Одеса: Маяк, 1968.

Бути людиною: Повість. — Київ: Радянський письменник, 1970.

Тривоги: Поезії. — Одеса: Маяк, 1971.

Рушник на щастя: Повісті. — Київ: Радянський письменник, 1973.

День твого імені: Повість. — Львів: Каменяр, 1977.

Односельчани: Оповідання. — Одеса: Маяк, 1980.

Дороги: Повість, оповідання. — Одеса: Маяк, 1983.

Луна з мовчазного лісу: Повісті. — Київ: Рад. письменник, 1989.

Курчатко Цяпа: Повість-казка. — Вінниця: Універсум-Вінниця, 1999.

Промінь: Поезії. — Вінниця: Універсум-Вінниця, 1999.

Допоможіть знайти людину: Новели. — Вінниця: Універсум-Вінниця, 2000.

Самота: Поезії. — Вінниця: Універсум-Вінниця, 2000.

Небесне і земне: Поезії. — Вінниця: Універсум-Вінниця, 2000.

- Величина сльози:** Поезії, — Вінниця: Велес, 2001.
- Задума:** Поезії. — Вінниця: Велес, 2002.
- Доля:** Поезії. — Вінниця: Велес, 2003.
- Щастя:** Поезії — Вінниця: Велес, 2004.
- Совість:** Поезії. — Вінниця: О. Власюк, 2005.
- Сопілкар:** Поезії. — Вінниця: Книга-Вега, 2006.
- Сад на пустирі:** Роман. — Вінниця: ДП «ДКФ», 2006.
- Гіркота:** Поезії. — Вінниця: О. Власюк, 2007.
- Автопортрет у чорній рамці:** Повість-есе. — Вінниця: О. Власюк, 2007.
- Стукіт серця:** Поезії — Вінниця: О. Власюк, 2008.
- Полум'я душі:** Поезії — Вінниця: О. Власюк, 2009.
- Сліди:** Поезії — Вінниця: О. Власюк, 2010.
- Збіговисько:** Гуморізки. — Вінниця: Балюк І. Б., 2010.
- Петрикові коні:** Повість, оповідання. — Городок, Хмельницька область: Бердихів край, 2010.
- Інфікований ніжністю:** Роман. — Вінниця: О. Власюк, 2010.
- Стежина:** Роман. — Вінниця: Книга-Вега, 2011
- Біла жінка на чорному небі:** Повісті. — Вінниця: ДП «ДКФ», 2011.
- Смішне і сумне:** Гуморізки. — Вінниця: ВНТУ, 2012.

ЗМІСТ

ПОЧУТТЯ ВИСОКОСТІ

Епоха.....	6
Роздуми старого ката	7
Гучна брехня	9
Іуди	10
Олігархи.....	12
Думи торгаша.....	13
На коні	15
Зарозумілість	16
Слава.....	17
Збіговисько.....	18
Авторитет.....	20
Украдіїнці	21
Пекучий кінець.....	22
Заслужений.....	23
Ніхто	25
Фокусник	26
Службовці.....	27
Ізольований.....	28
Історичне.....	29
Народний барабан	30
Моральний каліка.....	31
Не вір.....	32
Домокради.....	33
Круглі дурні.....	34

ТВАРИННА МОРАЛЬ

Консенсус.....	36
Мавпоподібність	37
Свиняча філософія	38
Осляча тактика	39
Жаб'яча уява	40
Відома демагогія	41
Наука	42
Двійники	43

Біда.....	44
Кличка.....	45
Дума про ім'я.....	46
Таргани.....	47
Модні співи.....	49
Дурні ознаки.....	50
Земноводність.....	51
Не зміг.....	52
Звернення в газету.....	53
Ходіння до начальства.....	54
Еволюція.....	55
Тут.....	56
Четвероногий.....	57
Тваринна мораль.....	58
Пес приблудний.....	58
Звичка.....	58
Показуха.....	59
Країна німих.....	60
Тваринність.....	62
Балада про ніжність.....	64
Порада голубам.....	65
Земний.....	66
Дума про життя.....	67
Розправа.....	68
Чекаю продажу.....	69
Зрада.....	70
Вимога часу.....	71
Нестерпність.....	72

ПІДМІЧЕНЕ

Заспокоїла.....	74
Петля.....	75
Затишшя.....	77
Та сама рада.....	78
Боюсь підленьких.....	79
Заздрощі.....	80
Нічого не винен.....	81
Казки помаранчеві.....	82

Дурник.....	83
Не уявляють.....	84
Нерозв'язаність.....	85
Пояснення віруючого.....	86
П'яний.....	87
Бруд.....	88
Дивина.....	89
Не втямив.....	90
Щире побажання.....	91
Громадська професія.....	92
Безвихідь.....	93
Ревнощі потвор.....	94
Божий гнів.....	95
Болить живіт.....	97
Невдалий заробіток.....	98
Беззахисні.....	99
Підмічене.....	101
Терпіння.....	102
Пісня ошуканих.....	103
Іноземщина.....	104
Надія.....	105
Старість.....	106
Пізно.....	107
Безкрилість.....	108
На жаль.....	109
Розлука.....	110
Сліпота.....	111
Оббрехав.....	112
Нелюбий.....	113
Як зірка.....	115
Повернення.....	116
Забіганка.....	117
Юності квітка.....	118
Глухота.....	120
Вічний сад.....	121
Друге повернення.....	122
Безголоса краса.....	123
Гірко.....	124

НАРІКАННЯ

Божа поміч	126
Нарікання	127
Порада старигана	128
Чортяча гра	129
Важко відповісти	130
Мітинг	131
Колгоспник	133
Плутанина	135
Цивілізація	137
Поради одинаку	138
Чесний злодій	139
Суспільна вага	140
Живуча показуха	141
Голос із-за ґрат	142
Ситість	145
Побалакали у риму	146
Забуття	147
Божа порада	148
Заздрість	149
Послав у Європу	150
Наросвіта	151
Переназви	152
Хто краще знає	153
Доля холостяка	154
Два злодії	155
Моя країнонька	156
Злостиве кохання	157
Хриstopродавці	158
Кудись ідуть	160
Виродок	161
Ключі	162
Батьківська таємниця	163
Грізна совість	164
Пісня українки	165
Жебрацьке	167
Сіль до оселедця	168
Марні думи	170

Підозрілий	172
Здалося	173
Біля дороги.....	174
Наперекір порадам	175
Сповідь алкоголіка	176
Гірка печаль	177

МИСТЕЦЬКЕ БУТТЯ

Пародійний сонник.....	180
Передмова	180
Сон перший	181
Сон другий.....	183
Сон третій.....	185
Меломани.....	187
Ніде не знайшов	188
Знелюблення	190
Блатний	192
Досада	194
Вічні критики.....	196
Любовне сало	197
Жагуче булькання.....	198
Модна іноземщина.....	199
Посердність.....	200
Мовні тлумачення	201
Блюзнірство.....	201
Квіт слова	201
Мутант	202
Грішна ніжність	203
Скромність	204
Червоний автор.....	205
Смерть поета.....	207
Усміхаючись.....	208
Висновок поета.....	209
Голодне застілля	210
Прізвисько.....	212
Талант	213
Поезія	214

РОЗЧАРУВАННЯ

Дуже дивно.....	216
Урядова арифметика	216
Животатий горлань.....	216
Розчарування крилатих	217
Оса	217
Муха.....	217
Свої закони	218
Мотузка	218
Мовчання	218
Новітнє життя.....	219
Оптимістичне	219
Песимістичне	219
Свята єдність.....	220
Наша сила	220
Молитва олігархів.....	220
Порівнянність	221
Думки.....	221
Здирник	221
Незручність	222
Стрічаюсь поглядом	222
Чужа.....	222
Успільненість.....	223
Колгосп.....	223
Немов осли.....	223
Плутанина	224
Високі слова.....	224
Догми.....	224
Без попа охрещені.....	225
Опудало	225
Нові чиновники	225
Лозунги з поясненням	226
Невилікованість	226
Курячість	226
Дорікання.....	227
Злякалася.....	227
Порівняння	227
Секрети мудрості.....	228

Не хлібом єдиним.....	228
Мудрість	228
Ревні законники	229
Западдлівість.....	229
Зразковість	229
Кожному своє	230
Боягуз.....	230
Крякнула ворона.....	230
Про милосердя.....	231
Байдужі людиці	231
Милосердя.....	231
Отруйливість	232
Народом названий.....	232
Виборність.....	232
Осучасненість.....	233
Комп'ютерні.....	233
Не біда	233
Витрішки	234
Приблудний пес.....	234
Річка вночі.....	234
Хрест	234
Циферблат життя.....	235
Букет	235
Стрілка.....	235
Коротке щастя	236
Самогубця.....	236
Квіт папороті.....	236
Переляк	237
Серед меншості.....	237
Спецліки.....	237
Класифікація.....	238
Взаємно	238
Гострота.....	238
Невміння жити	239
Простота	239
Відчай	239
Отакє щастя	240
Біль.....	240

Забудькуватість	240
Причина	241
Знай загодя.....	241
Вигнання	241
Крадіяки	242
Учені	242
Спритні.....	242
Прикрощі	243
Про старість	243
Невинність	243
Підібрані слова	244
Про навчання.....	244
Про совість.....	244
Смішний і сумний допит.....	245
Художні видання Анатолія Звірика	247

Літературно-художнє видання

Звірик Анатолій Петрович

СМІШНЕ і СУМНЕ

Гуморізки

Підписано до друку 04.05.2012. Формат 29,7 x 42 1/4.

Папір офсетний. Гарнітура NewtonС.

Друк різнографічний. Ум. друк. арк. 14,72.

Тираж 100 прим. Зам. № 2012-062.

Видавець і виготовлювач

Вінницький національний технічний університет,

комп'ютерний інформаційно-видавничий центр.

21021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,

ВНТУ, ГНК, к.114.

Тел. (0432) 59-85-32.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

серія ДК № 3516 від 01.07.2009 р.